

tébolyt utaztat a vérkör
elegem van most magamból
furcsa zaj jön az elmémből
hol palimadár karattyol

letépte ruháit a szív
pár inger hever a földön
s hol a varázs legjobban hív
lényed éppen odaköltöm

gyönyörödből ez a dalom
az ész nyílásain dug ki
vetkőztet az irodalom
két rím van rajtad s egy pulcsi

káosz tombol az ágyamban
az óhaj percenként megüt
szervedélyem hozzád pattan
hánykor nyit ma fehéreneműd